


7 iulie 1997: 22 de ani de la ratificarea Tratatului cu Ucraina. Prof. Florin Constantiniu: Pentru prima dată de la constituirea României Mari, un guvern român a cedat părți ale teritoriului național fără a fi amenințat cu agresiunea

 Share pe Facebook

 Share pe Twitter

 Share pe Google+

 Trimite e-mail

DE [ANDREI NICOLAE](#) / CULTURĂ, ISTORIE / Publicat: Sâmbătă, 06 iulie 2019, 23:45 / Actualizat: Duminică, 07 iulie 2019, 00:22 / [8 comentarii](#)



ARTICOLE RELAȚIONATE



[16 mai 1812 - 7 iulie 1997](#)



[Fost diplomat român despre Ucraina: România să revendice Bucovina de Nord, Herța și județele de la Dunăre](#)



- [Ucrainizarea în regiunea Cernăuți continuă. Românii din nordul Bucovinei au rămas fără trei școli românești într-o singură zi](#)

Pe 7 iulie 1997, Senatul României ratifica ceea ce este cunoscut drept „Tratatul cu privire la relațiile de bună vecinătate și cooperare dintre România și Ucraina”.

Documentul fusese semnat, inițial, de către miniștrii de externe ai celor două țări, pe 3 mai la Kiev, iar apoi de către cei doi președinți, la 2 iunie 1997 la Neptun. Interesant este că actul ar putea fi denunțat oricând de autoritățile române, tratatul prevăzând și că poate fi denunțat cu un an înainte de expirarea valabilității, care se reînnoiește automat la 5 ani, după trecerea celor 10 ani de valabilitate inițială. Practic, putea fi denunțat acum trei ani, fără nicio problemă de autoritățile române sau la fel de bine în 2011, așa cum ar putea fi anulat în 2021.

La data votării acestui act, președintele Senatului era Petre Roman, ministrul de Externe – Adrian Severin, președinte al României – Emil Constantinescu.

Profesorul Tiberiu Tudor, a explicat într-un interviu acordat revistei [Art-emis](#), că președintele României de atunci, Emil Constantinescu, a promis încă din ianuarie 1997 că va recunoaște „realitățile istorice” în ceea ce privește relația dintre țara noastră și Ucraina, deși nu avea niciun mandat să facă asemenea declarații. Președintele Constantinescu a cedat inclusiv Insula Șerpilor, un alt teritoriu al României luat cu forța de URSS, după terminarea războiului, în 1948!

„În anul 1997, imediat după preluarea puterii de către Convenția Democrată, am fost luați prin surprindere de câteva declarații contrare interesului național pe termen lung ale rectorului Universității noastre, profesorul Emil Constantinescu, devenit președinte al României. Printre altele, la conferința de la Davos, în ianuarie 1997, și-a declarat disponibilitatea pentru ceea ce a numit „sacrificiul istoric”- recunoașterea dreptului de succesiune a Republicii Ucraina asupra teritoriilor românești ocupate prin forță de către defuncta Uniune Sovietică. Trebuie subliniat că aceste declarații ale președintelui Constantinescu au fost făcute fără un minim mandat, cel din partea Parlamentului României. În discuțiile pe care le-am avut cu profesorul Constantinescu am realizat că este insensibil la ceea ce eu și mulți colegi consideram interese naționale strategice ale României, la est și la vest ”, a afirmat profesorul Tudor, autorul cărții „Istoria unei trădări naționale -

Tratatul cu Ucraina ”

Atitudinea capitulară și dezonorantă a Guvernanților de atunci este nejustificată mai ales că în 1991, Parlamentul României anunțase oficial că nu recunoaște orice încercare de legitimizare din partea Ucrainei asupra teritoriilor românești luate cu forța de către URSS.

Mai mult, în 1993, Guvernul României a notificat omologii ucraineni că în urma dispariției Uniunii Sovietice în 1991, tratatul de frontieră dintre cele două părți din 1961 a devenit caduc. Tratatul din 1961 recunoștea granița impusă României după pierderea celui de-al doilea război mondial, iar faptul că partea română îl denunța ca și caduc afirma clar necesitatea unei noi negocieri!

„In Declarația Parlamentului României din 28 noiembrie 1991, adoptată cu unanimitate de voturi în ședința Camerelor reunite, se spune: Parlamentul României, luând cunoștință de hotărârea autorităților de la Kiev de a organiza la 1 decembrie 1991 un referendum asupra independenței Republicii Ucraina

- declară solemn că referendumul organizat de autoritățile de la Kiev în teritoriile românești încorporate cu forța în cadrul fostei U.R.S.S. - respectiv Bucovina de Nord, ținutul Herța, ținutul Hotin precum și în județele din sudul Basarabiei - este nul și neavenit, precum și consecințele acestuia.

- cere parlamentarilor și guvernelor tuturor statelor care vor recunoaște independența Ucrainei să declare expres că această recunoaștere nu se extinde și asupra teritoriilor românești menționate.

- solicită Guvernului țării să înceapă de urgență negocieri cu autoritățile de la Kiev în problema teritoriilor românești anexate cu forța de U.R.S.S.

Tot în acest sens, în aprilie 1993, Guvernul Român notifică Guvernului Ucrainean faptul că, urmare a dispariției Uniunii Sovietice și a apariției la frontiera de est a României a două noi state independente, Ucraina și Republica Moldova, Tratatul privind regimul frontierei de stat româno-sovietice, colaborarea și asistența mutuală în problemele de frontieră, încheiat în 1961, a devenit caduc. Se afirmă, de asemenea, disponibilitatea Părții române de a începe negocierea cu Partea ucraineană a unui acord în acest domeniu.

Tratatul din 1961 confirma frontiera sovieto-română impusă prin Tratatul de Pace de la Paris din 1947 și Protocolul Groza-Molotov din 1948, în condițiile ocupației sovietice, sfera sa de reglementare limitându-se, desigur, la

problemele regimului de frontieră și ale colaborării și asistenței mutuale.

Notificarea caducității Tratatului din 1961 cu Uniunea Sovietică, ca urmare a dispariției acesteia ca subiect de drept internațional, și exprimarea disponibilității de negociere cu noul stat apărut la frontiera de est a României - Republica Ucraina - era un act menit să deschidă câmpul discuției problemei frontierei dintre România și Ucraina, în spiritul Actului Final de la Helsinki”, consideră profesorul Tudor.

Profesorul Tudor afirmă că opinia publică a fost indusă în eroare de o campanie de manipulare, ai cărei artizani au fost Convenția Democratică (CDR), aflată atunci la Guvernare și președintele Constantinescu, iar unealta principală a fost abia înființatul PRO TV.

O extraordinară campanie de manipulare a opiniei publice și a parlamentarilor este pusă în funcțiune. Principalii artizani ai acestei acțiuni sunt președintele Emil Constantinescu, președintele Senatului Petre Roman și ministrul de externe din acea perioadă, Adrian Severin.

„Nimeni nu a venit să spună că, de fapt, la îndemnul lui Silviu Brucan, „ideologul”, prin intermediul PRO TV, au acționat cei doi oameni de stat, Petre Roman și Adrian Severin. Iar președintele Emil Constantinescu a semnat tratatul ca pe un document de rând, măsurat de o iresponsabilitate pe care astăzi nu o recunoaște”, a afirmat profesorul Tudor în cartea sa „Istoria unei trădări naționale - Tratatul cu Ucraina”.

Concluzia îi aparține regretatului academician, profesor și istoric, Florin Constantiniu:

„În 1997, pentru prima dată de la constituirea României Mari, un guvern român a cedat părți ale teritoriului național fără a fi amenințat cu agresiunea (ca în 1940), sau fără a se găsi sub presiunea ocupantului străin (ca în 1944 și 1947). Opinia publică românească nu a perceput dimensiunea dramatică a evenimentului. Cartea profesorului Tiberiu Tudor dezvăluie gravele erori săvârșite de factorii decizionali ai țării în desfășurarea negocierilor și în redactarea Tratatului, precum și de parlamentarii chemați să-l ratifice. Românii trebuie să cunoască adevărul într-o problemă capitală, în care cenzura, manipulările, propaganda și presiunile exercitate de Putere au ocultat sensul real al negocierilor și al Tratatului.”

„Oricât de mulți oameni răi s-ar găsi în această Țară,
nu se găsește nici unul care ar cuteza să pună numele său
sub o învoială prin care am fi lipsiți de o parte din vatra
strămoșilor noștri.”

Eminescu



Dragă cititorule,
dacă ți-a plăcut acest articol, **te rugăm ceva.**

De peste 5 ani, **ActiveNews** este vocea pe care sute de mii de români o primesc în fiecare zi, dar care în același timp fisurează stabilimentul politic și economic care dorește să supună și România.

ActiveNews este un site independent din punct de vedere editorial, ceea ce înseamnă că ne stabilim singuri prioritățile și strategia. Jurnalismul nostru este liber de influențe comerciale și nu este influențat de către moguli, milionari sau acționari.

Nimeni nu-l editează pe editorul nostru. Nimeni nu ne direcționează opiniile.

Aceste aspecte sunt de o importanță critică într-o țară în care mass-media corporatistă face legea. Într-o Românie în care interesele economice ale marilor jucători dictează reacția presei, și nu interesul pe termen lung al acestui popor.

ActiveNews este singurul loc din **.ro** unde ați putut citi despre fapte și oameni care altfel nu ar fi apărut niciodată pe piața media din România. Știi bine asta.

Am câștigat împreună multe bătălii, văzute și nevăzute, dar Țara are nevoie de mai mult decât simpla noastră supraviețuire. Țara Noastră are nevoie de jurnalism curat, scris cu gândul la valorile pe care le-am primit de la înaintașii noștri. Țara noastră are nevoie de curaj pentru a expune impostura și trădarea, iar pentru asta e nevoie de informație. Informație, nu diversiune sau